

Sygn. akt I C 2042/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19. września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kuriata

Protokolant: sekr. Ewelina Szczepuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19. września 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa P.

przeciwko M. P. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa P. z siedzibą we W., wniosła o zasądzenie od pozwanego M. P. (1) kwoty 11181,15 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, iż w dniu 14 września 2009 roku pozwany zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę, na podstawie której otrzymał określaną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w tejże umowie. Podała, że wobec niedotrzymania przez pozwanego warunków umowy wierzyciel pierwotny wezwał pozwanego do zapłaty. Wskazała, również, że 26 listopada 2014 roku Bank (...) S.A. zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, cedując całość praw i obowiązków wynikających z zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym umowy.

W dniu 6 sierpnia 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kłodzku, sygn. akt (...), wydał nakaz zapłaty, nakazując pozwanemu M. P. (1) zapłacić na rzecz strony powodowej P. z siedzibą we W. kwotę 11181,15 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3 sierpnia 2015 roku oraz kwotę 2557 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy nakaz zapłaty pozwany zaskarżył w całości. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W piśmie procesowym z datą 9 lutego 2016 r. strona powodowa, ustosunkowując się do złożonego sprzeciwu podtrzymała żądanie pozwu. Podała, że nie doszło do przedawnienia roszczenia, gdyż bieg terminu przedawnienia został skutecznie przerwany przez wydanie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny, skierowanie sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego i umorzenie egzekucji oraz wniesienie przedmiotowego pozwu. Podniosła, że umorzenie postępowania z wniosku wierzyciela pierwotnego spowodowane było cesją wierzytelności, a wierzyciel pierwotny utracił możliwość kontynuowania egzekucji ze swojego wniosku z uwagi na sprzedaż, a powód wstąpił w jego prawa i obowiązki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 września 2009 roku pozwany M. P. (2) zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o kartę kredytową C.. Na podstawie powyższej umowy Bank wydał pozwanemu kartę uprawniającą do dokonywania transakcji w ramach Limitu Kredytu na warunkach określonych w umowie oraz regulaminie.

Zgodnie z § 19 umowy Bank przyznał pozwanemu limit kredytu w wysokości 6000 zł

Dowód: - wniosek o wydanie karty kredytowej, k. 38

- umowa o kartę kredytową C. z 14.09.2009 r., k. 39

Niewywiązywanie się przez pozwanego z umowy o kartę kredytową C. z 14 września 2009 r. spowodowało, że Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 8 lutego 2012 roku, wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), obejmujący wymagalne zadłużenie w kwocie 7200,74 zł z tytułu niespłaconego kredytu wraz z odsetkami umownymi naliczanymi zgodnie z (...) Banku (...) S.A. w wysokości 19,72 % rocznie od kwoty 7200,74 zł liczonymi za okres od dnia 8 lutego 2011 roku do dnia faktycznej zapłaty.

Powyższy bankowy tytuł egzekucyjny po zaopatrzeniu w sądową klauzulę wykonalności – postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt (...), stanowił podstawę złożonego u Komornika Sądowego (...) E. K. wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanemu. Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2013 roku, Komornik Sądowy (...) E. K. umorzyła postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi (pozwany) wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód: - bankowy tytuł egzekucyjny z 08.02.2012 r., k. 40

- kserokopia postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności z 23.02.2012 r., k. 41

- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, k. 43

- postanowienie z 31.12.2013 r., k. 44

W dniu 26 listopada 2014 roku pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W., a stroną powodową - P. z siedzibą we W. - została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności, na podstawie której Bank przeniósł na rzecz strony powodowej, wierzytelności wraz z wszelkimi innymi prawami z wierzytelnościami związanymi, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, koszty i kary.

Na mocy powyższej umowy strona powodowa nabyła również wierzytelność przysługującą od pozwanego, a wynikającą z umowy o kartę kredytową z dnia 14 września 2009 roku.

Dowód: -umowa sprzedaży wierzytelności z 26.11.2014 r., k. 5-9

- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, k. 10

Wysokość zobowiązania pozwanego z tytułu umowy o kartę kredytową z dnia 14 września 2009 roku wynosiła w dniu 28 lipca 2015 roku – 11181,15 zł, w tym należność główna 5406,71 zł i odsetki w kwocie 5774,44 zł.

Dowód: - wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z 28.07.2015 r., k. 4

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Zgodnie z treścią art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Zobowiązanie pozwanego wynika z umowy o kartę C., zawartej z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 14 września 2009 roku.

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 30 stycznia 2007 roku (sygn. IV CSK 356/06), zgodnie z którym termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi 3 lata.

Wskazać przy tym należy, iż do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia nie jest wymagane, aby stosunek prawny, z którego roszczenie wynika, był obustronnie gospodarczy (handlowy), lecz dopuszczalne jest przedawnienie także wtedy, gdy druga strona tego stosunku nie jest przedsiębiorcą, a przykładowo konsumentem. Krótszy okres przedawnienia dotyczy przedsiębiorcy, który jako profesjonalista jest z reguły lepiej zorientowany w regulacjach prawnych oraz ma lepsze możliwości faktycznego korzystania z instrumentów przewidzianych dla ochrony swoich praw niż nieprofesjonalista (por. wyrok SN z 02.04.2008 r., III CSK 302/2007).

W stosunkach przedsiębiorcy z konsumentem roszczenie przedsiębiorcy wobec konsumenta przedawni się zatem w ciągu trzech lat.

Zdaniem Sądu, roszczenie strony powodowej – P. z siedzibą we W., objęte pozwem, uległo przedawnieniu, przy czym przyjąć należy, iż znajduje tu zastosowanie trzyletni termin przedawnienia.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 roku, II CSK 196/14 do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których (przeciwko którym) dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana. Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo (art. 124 kc) jednak w tych samych granicach podmiotowych (wynikających z tytułu wykonawczego), co wynika z istoty przedawnienia. Brak więc podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji, gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel.

Art. 123 § 1 pkt 1 kc stanowi, że bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Powołany przepis nie określa przesłanek, jakim powinna odpowiadać dana czynność, aby mogła skutecznie przerwać bieg terminu przedawnienia. Nie ulega jednak wątpliwości, że chodzi tu o przedsięwziętą bezpośrednio we wskazanym w przepisie celu czynność nie kogokolwiek i przeciwko komukolwiek, ale czynność podjętą przez strony stosunku prawnego, leżącego u podstaw przedawniającego się roszczenia. Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób na rzecz których (przeciwko którym) dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana. Skuteczne wniesienie pozwu jest czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia i dlatego, zgodnie z powołanym przepisem, przerywa bieg przedawnienia. Przerwanie przedawnienia następuje jednak, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania o ile z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane (uprawnione); przedawnienie jest bowiem instytucją prawa materialnego a nie procesowego, mimo że do przerwania biegu dochodzi, w zasadzie, przez czynności procesowe.

Zatem, jeżeli w toku postępowania egzekucyjnego dojdzie do zawarcia umowy przelewu egzekwowanej wierzytelności, to postępowanie egzekucyjne nie zmierza już do zaspokojenia wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł wykonawczy.

Niemożność kontynuacji przez cesjonariusza toczącego się postępowania egzekucyjnego przedstawia się, jako niewątpliwa, w tym postępowaniu wykluczone są bowiem przekształcenia podmiotowe, a następstwo prawne zaistniałe po wszczęciu egzekucji wymaga, z wyjątkami przewidzianymi w ustawie, nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w trybie art. 788 kpc. W związku z tym przyjmuje się, że nabywca wierzytelności, który przez

umowę przelewu uzyskuje przecież jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności, wszcząć nowe postępowanie egzekucyjne.

Prawo stwierdzone w tytule egzekucyjnym na rzecz dotychczasowego wierzyciela wygasa wskutek przejścia na inny podmiot, a tym samym wygasa uprawnienie do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez pierwotny podmiot. Należy zatem stwierdzić, że skutki jakie wiązały się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego odnoszą się do występujących w tym postępowaniu podmiotów i tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona.

Nabywając w toku postępowania egzekucyjnego wierzytelność objętą tytułem wykonawczym, cesjonariusz nie może korzystać z przerwy przedawnienia, jaką spowodował wniosek cedenta o wszczęcie egzekucji oraz że trwające, po dacie umowy przelewu, postępowanie egzekucyjne nie jest już postępowaniem wszczętym w celu zaspokojenia wierzyciela objętego tytułem wykonawczym.

Zatem jak już wyżej wskazano przedawnienie może odnieść skutek tylko pomiędzy podmiotami materialnie zobowiązanymi /uprawnionymi. W związku z tym nabywca wierzytelności - P. z siedzibą we W., który przez umowę przelewu uzyskał jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności, wszcząć nowe postępowanie egzekucyjne.

Na marginesie wskazać należy, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że postanowieniem z dnia 23 lutego 2012 roku nadano klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko pozwanemu przez wierzyciela pierwotnego. Wobec czego przedawnienie roszczenia, przy uwzględnieniu 3 – letniego terminu przedawnienia nastąpiło już w lutym 2015 roku. Mając powyższe na względzie, za zasadny należy uznać podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej w sytuacji, gdy pozew został wniesiony w dniu 4 sierpnia 2015 roku, a wobec tego powództwo w całości podlegało oddaleniu.